

існування документознавства, яке було пропедевтичною дисципліною до навчального курсу архівної справи. Оскільки архівна справа генетично пов'язана з класичним («мітєвським») документознавством.

Безперечно, вилучення документознавства з переліку наукових дисциплін не зняло практичних потреб в дослідженнях з нормативно-правового та методичного забезпечення організації сфери архівної справи та діловодства. Зазначені дослідження в сучасних умовах впровадження функціонування електронного документообігу та електронних архівів потребує узгодження у межах цих напрямів та перегляду організації традиційних діловодних та архівних процесів. З іншого боку, існує нагальна потреба гармонізації зазначених процесів з нормами міжнародних стандартів із керування документаційними процесами.

Інна Демуз
ORCID: 0000-0002-5936-2386

**АГРАРНА БІОГРАФІКА ЯК ОДИН ІЗ КЛЮЧОВИХ НАПРЯМІВ
ДОСЛІДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ НААН**

***AGRICULTURAL BIOGRAPHY STUDIES AS ONE OF THE KEY AREAS OF
RESEARCHES OF NATIONAL SCIENTIFIC
AGRICULTURAL LIBRARY OF NAAS***

Новий сплеск розвитку біографіки й біографістики та вибудовування біографій учених різних наукових сфер, у тому числі аграрної, що спостерігається з початку 2000-х рр., пов'язують з переосмисленням попередніх історичних знань, зміщенням дослідницьких акцентів з «історії еліт» до персоналій «другого плану», поворотом до історичної антропології, мікрорівневих досліджень, зверненням до міждисциплінарних методик у вивченні біографічної інформації. Вагомий внесок у розвиток історико-наукознавчих біографічних досліджень у галузі аграрних наук здійснено співробітниками сектору наукової бібліографії та біографістики – підрозділом Інституту історії аграрної науки, освіти і техніки Національної наукової сільськогосподарської бібліотеки Національної академії аграрних наук України (ННСГБ НААН). Так, ґрунтовну працю у цьому напрямку засвідчують узагальнюючі публікації Т. Дерлеменко [1-3], С. Коваленко [4], В. Соколова [8]. Наразі наукові портрети учених-аграріїв та галузеві бібліографічні й біобібліографічні покажчики видаються ННСГБ НААН у 13-ти ексклюзивних серіях (у період 1998-2018 рр. підготовлено 306 покажчиків та видруковано 360

наукових видань [4, с. 120]); поряд із цим, крім серійних видань, публікуються окремі наукові праці співробітників, видаються матеріали наукових конференцій, проведених бібліотекою, формуються «Календар знаменних і пам'ятних дат в історії сільськогосподарської дослідної справи» та міжвідомчий тематичний збірник наукових праць «Історія науки і біографістика». Дані видання фіксують ґрунтовне вивчення діяльності видатних учених-аграріїв та діячів сільського господарства як окремий напрям історико-наукознавчих досліджень у галузі аграрних наук.

Поряд із цим варто констатувати, що велика кількість наукових робіт конкретно-історичного характеру (біографії учених, – біографіка) співіснує зі слабкою теоретичною рефлексією про їх основи (чим, власне, й покликана займатися біографістика). Це засвідчують самі працівники сектору наукової бібліографії та біографістики, визнаючи, що «впродовж тривалого часу увагу дослідників привертають переважно життєписи» [4, с. 122]. Життєписи вчених вважаємо найпростішим варіантом біографічного дослідження (класичної/традиційної біографії), які, зазвичай, інтерпретують як сукупність фактів життя людини, викладених переважно в хронологічній послідовності. У кращому випадку, створюються наукові біографії учених-аграріїв, рідше – інтелектуальні біографії.

Звернемося до окремих аспектів вживання і трактування наукової термінології, її змістового наповнення, адже від автора-біографа завжди чекають «лексичної чіткості» та розуміння співвідношення термінів з відповідними традиціями. Зокрема, В. Попик потрактовує *«біографіку»* (до речі, згідно з українською історіографічною традицією, оскільки, наприклад, російська наповнює даний термін дещо іншим змістом) як *усю багатовимірну сферу літературної й дослідницької біографічної творчості, а також сукупність видань біографічного жанру, у тому числі публіцистичну та науково-популярну біографії, видавничо-інформаційну практику; як сферу наукової та літературної творчості, видавничо-інформаційної роботи, частину вітчизняної гуманітарної культури; а «біографістику» – як науку про біографічні дослідження, її теорію, методологію та практику; як спеціальну історичну дисципліну й галузь історичної науки, предметною областю якої виступає біографічне знання як історично сформований феномен; як теоретичне та методичне підґрунтя наукових біографічних студій, а у широкому розумінні – як дисципліну, покликану вивчати й узагальнювати досвід біографічної творчості як явища культури та суспільного життя, що за своїм змістом виходить далеко за межі науково-дослідницької діяльності* [5, с. 127, 129].

Наразі розвитку набуває т. зв. *галузєва біографіка*. Зокрема, В. Попик за сферами людської діяльності та професійною належністю виділяє *політичну, наукову* (діячів науки), *мистецьку, медичну, сільськогосподарську (аграрну), військову, морську біографіку* [5, с. 134, 135]. Теоретико-методологічні аспекти педагогічної біографістики активно розробляються І. Розман [6; 7]. Вважаємо можливим обґрунтування теоретико-методологічних засад аграрної

біографістики, оскільки досвід напрацювань у сфері аграрної біографіки, в першу чергу Національною науковою сільськогосподарською бібліотекою НААН, дуже великий.

Отож, потрактуємо **аграрну біографіку** як сукупність усієї палітри наукових портретів учених-аграріїв, галузевих бібліографічних та біобібліографічних довідкових видань (біографічних словників, довідників, біографічних сегментів універсальних, галузевих і регіональних енциклопедій), формування електронних ресурсів біографічної інформації, присвячених персоналіям аграрної галузі. Констатуємо потужний розвиток аграрної біографіки, проте аналітико-критична робота біографів, пов'язана з пошуками оптимального методологічного інструментарію саме в розрізі моделювання біографій учених-аграріїв, наразі є, на нашу думку, недостатньою, тому перспективною.

Джерела та література

1. Дерлеменко Т. Ф., Анікіна О. П. Внесок Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки у створення національної сільськогосподарської бібліографії та біографістики. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2010. № 3. С. 53–60.
2. Дерлеменко Т. Ф. Національна аграрна біографістика: стан та проблеми подальшого розвитку. *Наукові сільськогосподарські бібліотеки в XXI столітті* : тези доп. наук.-практ. конф. / УААН, Центр. наук. с.-г. б-ка. Київ, 2002. С. 31–33.
3. Дерлеменко Т. Ф. Проблеми створення аграрної біографістики як складової частини галузевого інформаційного ресурсу та історії аграрної науки. *Актуальні проблеми аграрної науки та освіти України: регіональний аспект* : (матеріали II наук.-практ. семінару) / УААН, Центр. наук. с.-г. б-ка, Від-ня регіон. центрів наук. забезпечення АПВ [та ін.]. Київ, 2003. С. 21–24.
4. Коваленко С. Д. Науково-бібліографічна діяльність Національної наукової сільськогосподарської бібліотеки Національної академії аграрних наук України: здобутки та перспективи. *Науково-педагогічні студії*. 2018. Вип. 2. С. 119–126.
5. Попик В. І. Biography – біографіка – біографістика – біобібліографія: понятійний арсенал історико-біографічних досліджень. *Український історичний журнал*. 2015. № 3. С. 122–136.
6. Розман І. І. Загальнотеоретичні поняття педагогічної біографістики. *Науковий журнал «ЛОГОС. Мистецтво наукової думки»*. 2018. № 1, грудень. С. 111–112.
7. Розман І. І. Міждисциплінарність педагогічної біографістики у вимірі наукового дискурсу. *Педагогічний альманах*. 2017. Вип. 36. С. 284–290.
8. Соколов В. Розвиток української біографістики та стан біобібліографічних та історико-біографічних досліджень у Державній науковій сільськогосподарській бібліотеці. *Вісник Книжкової палати*. 2012. № 10. С. 14–17.